1991 No. 121

AFKONDIGINGSBLAD VAN ARUBA

RIJKSWET van 26 september 1991 (Stb. 498), houdende het stellen van regelen betreffende de verstrekking van reisdocumenten (Paspoortwet).

Uitgegeven, 26 november 1991

De minister van Justitie,

H.S. Croes

BESLUIT van 29 oktober 1991 tot afkondiging in het Afkondigingsblad van Aruba van de Rijkswet van 26 september 1991 (Stb. 498), houdende het stellen van regelen betreffende de verstrekking van reisdocumenten (Paspoortwet).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Aruba,

Vanwege van de Koningin de last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande rijkswet

Rijkswet van 26 september 1991 (Stb. 498), houdende het stellen van regelen betreffende de verstrekking van reisdocumenten (Paspoortwet).

Heeft de opneming daarvan in het Afkondigingsblad van Aruba bevolen.

Gedaan te Oranjestad, 29 oktober 1991

F.B. Tromp

Rijkswet van 26 september 1991, houdende het stellen van regelen betreffende de verstrekking van reisdocumenten (Paspoortwet)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat in verband met het recht het land te verlaten, zoals neergelegd in voor het Koninkrijk geldende verdragen, in verband met artikel 2, vierde lid, van de Grondwet en gelet op artikel 3, eerste lid, onder b, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, bij rijkswet regelen dienen te worden gesteld met betrekking tot de aanspraken op paspoorten en andere reisdocumenten en de beperkingen van deze aanspraken;
Zo is het, dat Wij, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, de bepalingen van het Statuut voor het Koninkrijk in acht genomen zijnde, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

1. In deze wet wordt verstaan onder:
a. aanvraag: het verzoek tot verstrekking van een reisdocument of tot wijziging van gegevens vermeld in een eerder verstrekt reisdocument;
b. weigering: de afwijzende beslissing op de aanvraag, die in behandeling is genomen;
c. verstrekking: de beslissing tot uitreiking van een nieuw reisdocument;
d. uitreiking: het feitelijk ter beschikking van de houder stellen van het op zijn naam gesteld reisdocument;
e. houder: degene op wiens naam het reisdocument is gesteld en ten behoeve van wie het is uitgereikt;
f. wijziging: het in overeenstemming met het bij of krachtens deze wet bepaalde aanbrengen van een of meer aantekeningen in een reisdocument, strekkende tot verandering dan wel aanvulling van daarin vermelde gegevens;

g. inhouding: het feitelijk aan de beschikking van de houder onttrekken van een op zijn naam gesteld reisdocument;

h. vervallen of vervallenverklaring: het ongeldig worden of de beslissing tot het ongeldig verklaren van een reisdocument;

i. vermissing: ieder geval waarin de houder niet meer de feitelijke beschikking heeft over een op zijn naam gesteld reisdocument, anders dan door of ten behoeve van handelingen van een daartoe bevoegde autoriteit;

j. Onze Minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken in zijn hoedanigheid van Minister van het Koninkrijk;

k. Onze Minister die het aangaat: Onze Minister in Nederland, respectievelijk Onze Minister in de Nederlandse Antillen onderscheidenlijk in Aruba die het aangaat;

l. de Gouverneur: de Gouverneur van de Nederlandse Antillen onderscheidenlijk van Aruba.

2. In aangelegenheden de Nederlandse Antillen en Aruba betreffende handelt Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken.

Artikel 2

1. Reisdocumenten van het Koninkrijk der Nederlanden zijn:
a. nationaal paspoort;
b. diplomatiek paspoort;
c. dienstpaspoort;
d. reisdocument voor vluchtelingen
e. reisdocument voor vreemdelingen;
f. nooddocument;
g. andere reisdocumenten, door Onze Minister vast te stellen.

2. Onze Minister stelt met inachtneming van het bij of krachtens deze wet bepaalde de geldigheidsduur, de territoriale geldigheid en het model van de in het vorige lid bedoelde reisdocumenten vast en draagt zorg voor de vervaardiging van die documenten.

Artikel 3

1. Elk reisdocument vermeldt de volgende persoonsgegevens van de houder: geslachtsnaam, voornamen, geboortedatum, geboorteplaats, geslacht, woonplaats en lengte. Op verzoek van de houder kan in diens reisdocument tevens de geslachtsnaam van de echtgenoot of echtgenote dan wel van de gewezen echtgenoot of echtgenote worden opgenomen.

2. Indien in een reisdocument een minderjarige jonger dan zestien jaren wordt bijgeschreven worden van deze vermeld: geslachtsnaam, voornamen, geboortedatum, geboorteplaats en geslacht.

3. Elk reisdocument is voorzien van de foto en de handtekening van de houder en van een documentnummer, volgens door Onze Minister te stellen regelen, waarbij in bijzondere gevallen van de eis van het stellen van een handtekening kan worden afgeweken.

4. Elk reisdocument vermeldt de autoriteit die het document heeft verstrekt, de datum van verstrekking en het einde van de geldigheidsduur, alsmede de territoriale geldigheid.

5. In reisdocumenten die aan Nederlanders worden verstrekt, wordt de Nederlandse nationaliteit vermeld. In reisdocumenten die aan vluchtelingen en aan staatlozen worden verstrekt, wordt de status van de houder vermeld.

6. De tot uitreiking bevoegde autoriteiten houden een administratie bij met betrekking tot uitgereikte reisdocumenten en daarin bijgeschreven personen. Deze administratie bevat de gegevens bedoeld in het eerste,

tweede, vierde en vijfde lid van dit artikel, alsmede de documentnummers. In deze administratie kunnen voorts ten hoogste de gegevens die bij de aanvraag zijn overgelegd, worden opgenomen. De foto en de handtekening worden bewaard door de autoriteit die het reisdocument heeft verstrekt, in een administratie die zowel op naam als op documentnummer toegankelijk is.

Artikel 4

Elk reisdocument blijft na uitreiking rijkseigendom. Onze Minister oefent het eigendomsrecht uit.

Artikel 5

Een ieder die, anders dan voor ambtelijke doeleinden, in het bezit is van een reisdocument waarvan hij niet de houder is, draagt zorg dat het onverwijld ter beschikking komt van een ingevolge deze wet tot inhouding bevoegde autoriteit.

Artikel 6

Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze wet en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijk karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze wet de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Artikel 7

1. Bij algemene maatregel van rijksbestuur worden regels vastgesteld omtrent:

a. de door een gemeente dan wel een eilandgebied van de Nederlandse Antillen onderscheidenlijk Aruba aan het Rijk verschuldigde kosten, de afdracht daarvan en de wijze waarop deze dient te geschieden, terzake van reisdocumenten indien de aanvraag bij de burgemeester dan wel de daartoe door de Gouverneur aangewezen autoriteit is ingediend;

b. de door de aanvrager aan het Rijk verschuldigde rechten en de wijze waarop deze moeten worden voldaan, wegens handelingen ten behoeve van de uitreiking van reisdocumenten indien de aanvraag bij een andere daartoe bevoegde autoriteit dan die, bedoeld onder a is ingediend;

c. de gevallen waarin van de plicht tot betaling van de kosten, bedoeld in onderdeel a, onderscheidenlijk van de rechten bedoeld in onderdeel b, geheel of gedeeltelijk ontheffing kan worden verleend.

2. Het tarief van de gemeentelijke rechten kan verschillen al naar gelang de leeftijd van de persoon op wiens naam het reisdocument wordt gesteld, het soort reisdocument en de geldigheidsduur van het reisdocument.

Artikel 8

1. Onze Minister van Buitenlandse Zaken wijst de diplomatieke en consulaire posten aan die belast zijn met de uitoefening van bevoegdheden ingevolge deze wet.

2. Onze Minister kan in overeenstemming met Onze Minister van

Buitenlandse Zaken in bijzondere omstandigheden bij ministerieel besluit bepalen, dat aan daarin nader aangeduide autoriteiten van met het Koninkrijk bevriende mogendheden bevoegdheden kunnen worden verleend als genoemd in deze wet. Het desbetreffende besluit vermeldt de redenen van deze bevoegdheidsverlening en de termijn waarvoor zij geldt. Ter uitvoering van het besluit stelt Onze Minister nadere regelen vast, waarbij het bepaalde in deze wet - voor zover mogelijk - van overeenkomstige toepassing is.

HOOFDSTUK II. AANSPRAKEN OP REISDOCUMENTEN

Paragraaf 1. Paspoorten voor Nederlanders

Artikel 9

Iedere Nederlander heeft binnen de grenzen bij deze wet bepaald, recht op een nationaal paspoort, geldig voor vijf jaren en voor alle landen.

Artikel 10

Aan Nederlanders die zich ten behoeve van het Koninkrijk of een der landen van het Koninkrijk naar het buitenland begeven wordt, binnen de grenzen bij deze wet bepaald, een diplomatiek paspoort dan wel een dienstpaspoort verstrekt indien en voor zolang Onze Minister van Buitenlandse Zaken zulks noodzakelijk acht.

Paragraaf 2. Reisdocumenten voor niet-Nederlanders

Artikel 11

Iedere vluchteling die als zodanig tot een der landen van het Koninkrijk is toegelaten, heeft binnen de grenzen bij deze wet bepaald, recht op een reisdocument voor vluchtelingen, geldig voor vijf jaren.

Artikel 12

Aan de erkende vluchteling, die niet als zodanig tot een der landen van het Koninkrijk is toegelaten, kan binnen de grenzen bij deze wet bepaald, een reisdocument voor vluchtelingen worden verstrekt.

Artikel 13

Iedere vreemdeling die als staatloze tot een der landen van het Koninkrijk is toegelaten, heeft binnen de grenzen bij deze wet bepaald, recht op een reisdocument voor vreemdelingen, geldig voor ten minste drie maanden en voor alle landen.

Artikel 14

Aan andere in een der landen van het Koninkrijk rechtmatig verblijvende vreemdelingen dan bedoeld in de artikelen 11, 12 en 13, die geen reisdocument van een ander land kunnen verkrijgen dan wel die kunnen aantonen dat van hen redelijkerwijs niet kan worden gevergd dat zij van een ander land een reisdocument aanvragen, kan binnen de grenzen bij

deze wet bepaald, een reisdocument voor vreemdelingen worden verstrekt.

Artikel 15

1. In bijzondere gevallen kan een reisdocument als bedoeld in de artikelen 11 tot en met 14 worden verstrekt aan een vreemdeling, die tijdelijk buiten een der landen van het Koninkrijk verblijft.

2. In bijzondere gevallen kan aan een vreemdeling die zich tijdelijk op het grondgebied van een der landen van het Koninkrijk mag bevinden en niet in aanmerking komt voor verstrekking van een reisdocument op grond van artikel 14, een nooddocument dan wel een reisdocument voor vreemdelingen worden verstrekt.

Paragraaf 3. Andere reisdocumenten

Artikel 16

1. Aan degene die ingevolge deze wet recht heeft op een nationaal paspoort, een reisdocument voor vluchtelingen of een reisdocument voor vreemdelingen en op het moment van vertrek niet in het bezit blijkt van een geldig of voor de reis bruikbaar reisdocument, wordt indien hij aantoont zwaarwegende belangen te hebben bij de reis, na een daartoe strekkende aanvraag binnen de grenzen bij deze wet bepaald een nooddocument verstrekt met een zodanige tijdelijke en territoriale geldigheid als daarvoor vereist is.

2. Ten aanzien van elke categorie van reisdocumenten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder g, stelt Onze Minister vast aan wie en onder welke voorwaarden deze documenten, onder overeenkomstige toepassing van deze wet, kunnen worden verstrekt.

Paragraaf 4. Bijschrijving

Artikel 17

Op verzoek van de houder kunnen kinderen over wie hij de ouderlijke macht of de voogdij uitoefent en die dezelfde nationaliteit hebben als hij, in zijn reisdocument worden bijgeschreven, voor zover deze nog niet de leeftijd van zestien jaren hebben bereikt en niet reeds over een Nederlands reisdocument beschikken. De bijschrijving vindt niet plaats dan nadat een verklaring van toestemming van de andere ouder, die de ouderlijke macht over de kinderen uitoefent, is overgelegd.

HOOFDSTUK III. GRONDEN TOT WEIGERING OF VERVALLENVERKLARING

Paragraaf 1. De gronden

Artikel 18

Weigering of vervallenverklaring kan geschieden op verzoek van het openbaar ministerie, indien het gegronde vermoeden bestaat dat een persoon,

a. die wordt verdacht van het plegen van een strafbaar feit waarvoor een bevel tot voorlopige hechtenis is toegelaten, of

b. die onherroepelijk veroordeeld is tot een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel van zes maanden of meer, of een geldboete in

Nederland van tienduizend gulden of meer, dan wel een daarmee overeenkomende geldboete in de Nederlandse Antillen of Aruba, of

c. die de bijzondere voorwaarden verbonden aan een voorwaardelijke veroordeling, een voorwaardelijke terbeschikkingstelling van de regering of een voorwaardelijke gratieverlening niet naleeft,

zich door verblijf buiten de grenzen van een der landen van het Koninkrijk aan vervolging dan wel tenuitvoerlegging van de straf zal onttrekken.

Artikel 19

Weigering of vervallenverklaring kan geschieden op verzoek van de rechter-commissaris, indien de betrokken persoon in staat van faillissement verkeert dan wel op hem het bepaalde in artikel 106 van de Faillissementswet (Stb. 1893, 140) of een overeenkomstige regeling in de Nederlandse Antillen of Aruba van toepassing is.

Artikel 20

Weigering of vervallenverklaring kan geschieden op verzoek van Onze Minister die het aangaat, indien het gegronde vermoeden bestaat dat de betrokken persoon zich door verblijf buiten het Koninkrijk zal onttrekken aan zijn militaire verplichtingen, dan wel zijn vervangende dienstplicht.

Artikel 21

Weigering of vervallenverklaring kan geschieden op verzoek van Onze Minister die het aangaat, indien het gegronde vermoeden bestaat dat een persoon ten aanzien van wie in buitengewone omstandigheden krachtens de wet of landsverordening een verbod geldt het land te verlaten, dit verbod zal overtreden.

Artikel 22

Weigering of vervallenverklaring kan geschieden op verzoek van Onze Minister die het aangaat, onderscheidenlijk het gemeentebestuur, het provinciaal bestuur, het bestuur van een openbaar lichaam dat bevoegd is heffingen of bijdragen te vorderen, het eilandsbestuur dan wel het orgaan belast met de uitvoering van sociale verzekeringswetten dat het aangaat, indien het gegronde vermoeden bestaat dat een persoon,

a. die nalatig is in het nakomen van zijn verplichting tot betaling van in een der landen van het Koninkrijk verschuldigde belastingen of premies inzake sociale verzekeringen, of

b. die nalatig is in het nakomen van zijn verplichting tot terugbetaling van door de overheid aan hem verstrekte geldleningen, subsidies of renteloze voorschotten, of

c. die nalatig is in het nakomen van een wettelijk op hem rustende dan wel bij uitspraak van een rechter in het Koninkrijk vastgestelde veplichting tot betaling van op hem verhaalbare uitkeringen, door de overheid gemaakte, op hem verhaalbare kosten, dan wel voorgefinancierde of anderszins verstrekte gelden, of

d. die nalatig is in het nakomen van een wettelijk op hem rustende onderhoudsverplichting dan wel een bij uitspraak van een rechter in het Koninkrijk vastgestelde onderhoudsverplichting,

zich door verblijf buiten de grenzen van een der landen van het Koninkrijk aan de wettelijke mogelijkheden tot invordering van de verschuldigde gelden zal onttrekken.

Artikel 23

Weigering of vervallenverklaring kan geschieden op verzoek van Onze Minister die het aangaat, indien het gegronde vermoeden bestaat dat de betrokken persoon buiten het Koninkrijk handelingen zal verrichten, die een bedreiging vormen voor de veiligheid en andere gewichtige belangen van het Koninkrijk of een of meerdere landen van het Koninkrijk dan wel de veiligheid van met het Koninkrijk bevriende mogendheden.

Artikel 24

Weigering of vervallenverklaring kan geschieden op verzoek van Onze Minister die het aangaat, indien:

a. het gegronde vermoeden bestaat dat de betrokken persoon zich schuldig zal maken aan gedragingen welke naar Nederlands, Nederlands-Antilliaans onderscheidenlijk Arubaans recht misdrijven opleveren en tot de strafbaarstelling waarvan een het Koninkrijk bindend verdrag verplicht en hij binnen of buiten het Koninkrijk in de voorafgaande tien jaar wegens zodanige gedragingen of medeplichtigheid daaraan onherroepelijk is veroordeeld;

b. het gegronde vermoeden bestaat dat de betrokken persoon zich schuldig zal maken aan strafbare feiten met betrekking tot reisdocumenten en hij in de voorafgaande vijf jaren binnen of buiten het Koninkrijk onherroepelijk is veroordeeld wegens zodanige strafbare feiten of medeplichtigheid daaraan.

Paragraaf 2. Registratie

Artikel 25

1. De autoriteiten, bedoeld in de artikelen 18 tot en met 24, richten het verzoek tot weigering onderscheidenlijk vervallenverklaring onder vermelding van de bezwaren die tegen een persoon bestaan en de gronden die hebben geleid tot het vermoeden, bedoeld in artikel 18 en de artikelen 20 tot en met 24, aan Onze Minister, onderscheidenlijk de Gouverneur.

2. Indien deze gronden zijn vervallen, geeft de autoriteit die een verzoek als bedoeld in het eerste lid heeft gedaan Onze Minister, onderscheidenlijk de Gouverneur, daarvan onverwijld kennis. De Gouverneur draagt zorg, dat de aan hem gedane mededeling dat de gronden zijn vervallen, onverwijld ter kennis komt van Onze Minister.

3. Onze Minister onderscheidenlijk de Gouverneur vermeldt, indien een verzoek als bedoeld in het eerste lid voldoet aan de voorwaarden van een van de artikelen 18 tot en met 24, de persoon op wie het verzoek betrekking heeft dan wel de persoon ten aanzien van wie bij hem, onderscheidenlijk de Gouverneur, gronden tot weigering of vervallenverklaring bestaan, in een door Onze Minister bij te houden register. Dit register vermeldt geen andere gegevens van de betrokken persoon dan die, bedoeld in artikel 3, vanwege welke autoriteit, krachtens welke bepaling van paragraaf 1 van dit hoofdstuk en om welke reden de betrokken persoon in het register is vermeld, alsmede de datum van vermelding in het register.

4. Onze Minister, onderscheidenlijk de Gouverneur, deelt de autoriteiten die bevoegd zijn een reisdocument te verstrekken dan wel in te houden, mede, aan welke personen die ingevolge het bepaalde in het derde lid in het register zijn vermeld, een reisdocument kan worden geweigerd, dan wel van wie het reisdocument moet worden ingehouden.

De autoriteiten die bevoegd zijn een reisdocument te verstrekken dan wel in te houden, houden een administratie bij van de mededelingen die zij op grond van de vorige volzin ontvangen.

5. Onze Minister verwijdert onverwijld een vermelding als bedoeld in het derde lid uit het register, indien hij een kennisgeving als bedoeld in het tweede lid heeft ontvangen of indien twee jaar nadat een verzoek als bedoeld in het eerste lid is gedaan een zodanige kennisgeving niet is ontvangen, dan wel zodra de gronden ten aanzien van de betrokken personen bij Onze Minister onderscheidenlijk de Gouverneur niet meer bestaan. Hij geeft daarvan terstond kennis aan de autoriteiten aan wie hij de mededeling als bedoeld in het vierde lid heeft gedaan. Deze autoriteiten verwijderen terstond nadat zij een kennisgeving als bedoeld in de vorige volzin hebben ontvangen de vermelding uit de administratie, bedoeld in het vierde lid.

6. Het reglement als bedoeld in artikel 19 van de Wet persoonsregistraties (Stb. 1988, 665) wordt vastgesteld door Onze Minister. Het reglement wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

HOOFDSTUK IV. AANVRAAG

Paragraaf 1. Algemeen

Artikel 26

1. Bevoegd tot het in ontvangst nemen van aanvragen voor nationale paspoorten, reisdocumenten voor vluchtelingen en reisdocumenten voor vreemdelingen, zijn:

a. in Nederland: de burgemeester, voor zover het personen betreft die in het persoonsregister van zijn gemeente zijn opgenomen;

b. in de Nederlandse Antillen en Aruba: de Gouverneur en de door hem na overleg met Onze Minister daartoe aangewezen autoriteiten, voor zover het personen betreft die in het persoonsregister van de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen dan wel van Aruba zijn opgenomen;

c. in het buitenland: het hoofd van de daartoe aangewezen diplomatieke of consulaire post, voor zover het personen betreft die zich in zijn ressort bevinden;

d. Onze Minister en de door hem daartoe aangewezen autoriteiten, in bijzondere door hem te bepalen gevallen.

2. Bevoegd tot het in ontvangst nemen van aanvragen voor diplomatieke paspoorten en voor dienstpaspoorten is Onze Minister van Buitenlandse Zaken.

3. Bevoegd tot het in ontvangst nemen van aanvragen voor reisdocumenten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder f en g, zijn Onze Minister, de door hem daartoe aangewezen autoriteiten en in het buitenland het hoofd van de daartoe aangewezen diplomatieke of consulaire post.

Artikel 27

1. Een reisdocument wordt slechts verstrekt, nadat een aanvraag is ingediend bij de krachtens artikel 26 bevoegde autoriteit. Deze draagt zorg dat een aanvraag volgens door Onze Minister te stellen regelen op schrift wordt gesteld.

2. Een aanvraag wordt slechts in behandeling genomen als voldaan is aan het bepaalde in dit hoofdstuk. De aanvrager wordt van het niet in behandeling nemen van de aanvraag terstond verwittigd.

Artikel 28

1. De in artikel 26 bedoelde autoriteit verschaft zich de nodige zekerheid over de identiteit en de nationaliteit van de aanvrager, en indien deze geen Nederlander is, tevens met betrekking tot diens verblijfstitel.
2. De aanvrager kan worden verzocht in verband met het in het eerste lid bedoelde onderzoek de nodige bewijsstukken over te leggen.
3. De aanvrager dient persoonlijk voor de bovenbedoelde autoriteit te verschijnen, tenzij zulks om zwaarwegende redenen niet van hem kan worden gevergd en de betreffende autoriteit van oordeel is dat op andere wijze voldoende zekerheid kan worden verkregen over de identiteit, de nationaliteit en de verblijfstitel van de aanvrager.

Artikel 29

1. De aanvrager dient bij zijn aanvraag alle Nederlandse of buitenlandse reisdocumenten die op zijn naam zijn gesteld ter inzage over te leggen, ongeacht of hun geldigheidsduur is verstreken.
2. De aanvrager die in een ander Nederlands of buitenlands reisdocument staat vermeld, doet hiervan bij zijn aanvraag mededeling.

Artikel 30

De aanvrager die houder wenst te blijven van een geldig Nederlands reisdocument naast het aangevraagde reisdocument, kan daartoe een verzoek doen aan de autoriteit die bevoegd is de aanvraag in ontvangst te nemen. Deze autoriteit beslist op het verzoek volgens nader door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Buitenlandse Zaken te stellen regelen.

Artikel 31

De aanvrager wiens eerder uitgereikt reisdocument is vermist, legt bij het indienen van zijn aanvraag een schriftelijke verklaring af omtrent de vermissing.

Artikel 32

1. De aanvrager dient alle Nederlandse reisdocumenten die op zijn naam zijn gesteld in te leveren, tenzij artikel 30 of 31 van toepassing is.
2. De inlevering als bedoeld in het eerste lid dient te geschieden bij de uitreiking.

Artikel 33

De rechten die in verband met de aanvraag, verstrekking, uitreiking, wijziging of vermissing van een reisdocument zijn verschuldigd, worden bij de indiening van de aanvraag voldaan.

Paragraaf 2. Aanvragen door of ten behoeve van handelingsonbekwamen

Artikel 34

1. Bij een aanvraag door of ten behoeve van een minderjarige wordt een verklaring van toestemming overgelegd van degenen die de ouderlijke macht uitoefenen. Indien het gezag over een minderjarige wordt

uitgeoefend door een voogd, wordt een verklaring van toestemming van de voogd overgelegd. Indien de minderjarige voorlopig is toevertrouwd aan de Raad voor de Kinderbescherming, onderscheidenlijk de Voogdijraad, wordt evenwel een verklaring van toestemming van de desbetreffende raad overgelegd.

2. Indien een der ouders van een minderjarige weigert een verklaring van toestemming als bedoeld in het eerste lid af te geven, kan deze op verzoek van de andere ouder worden vervangen door een verklaring van de bevoegde rechter, die alvorens te beslissen een vergelijk tussen de ouders beproeft. De bevoegde rechter geeft een zodanige beslissing als hem in het belang van het kind wenselijk voorkomt.

3. Indien een verklaring van toestemming als bedoeld in het eerste lid door een of beide ouders dan wel door de voogd of de desbetreffende raad wordt geweigerd, kan deze op verzoek van de minderjarige van zestien jaar of ouder worden vervangen door een verklaring van de bevoegde rechter. Deze geeft een zodanige beslissing als hem in het belang van het kind wenselijk voorkomt.

Artikel 35

Aan de minderjarige die in werkelijke militaire dienst is, wordt een reisdocument verstrekt indien en voor zolang de daartoe aangewezen militaire autoriteit verklaart, dat zulks in het belang van de dienst is. Dit reisdocument geldt uiterlijk tot het tijdstip waarop de dienst wordt verlaten.

Artikel 36

Bij een aanvraag door of ten behoeve van een minderjarige die onder toezicht is gesteld, wordt in plaats van de in artikel 34 vereiste verklaring, een verklaring van toestemming overgelegd van de bevoegde rechter. Deze neemt een zodanige beslissing als hem in het belang van het kind wenselijk voorkomt.

Artikel 37

1. Bij een aanvraag door of ten behoeve van een onder curatele gestelde, wordt een verklaring van toestemming van de curator overgelegd.

2. Indien de curator weigert een veklaring van toestemming als bedoeld in het eerste lid af te geven, kan deze op verzoek van de onder curatele gestelde worden vervangen door een verklaring van de bevoegde rechter. Deze neemt een zodanige beslissing als hem in het belang van de onder curatele gestelde wenselijk voorkomt.

Artikel 38

1. Op de procedure ingevolge de artikelen 34, 36 en 37 is in Nederland het bepaalde in titel XII van het eerste boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van toepassing.

2. De bevoegde rechter, genoemd in artikel 34, tweede en derde lid, is in Nederland de kinderrechter, in de Nederlandse Antillen onderscheidenlijk Aruba de rechter in eerste aanleg.

3. De bevoegde rechter, genoemd in artikel 36, is in Nederland de op de voet van artikel 935 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bevoegde kinderrechter, in de Nederlandse Antillen onderscheidenlijk Aruba de rechter in eerste aanleg.

4. De bevoegde rechter, genoemd in artikel 37, tweede lid, is in Nederland de kantonrechter, in de Nederlandse Antillen onderscheidenlijk Aruba de rechter in eerste aanleg.

5. De rechter beslist met de meeste spoed.

6. Bij een aanvraag ten behoeve van een handelingsonbekwame wordt deze als aanvrager beschouwd.

7. De minderjarige, bedoeld in artikel 34, derde lid, en de onder curatele gestelde zijn bekwaam in rechte op te treden en tegen een uitspraak beroep in te stellen.

Artikel 39

Aan de handelingsonbekwame die zich buiten het Koninkrijk bevindt en bij wiens aanvraag geen verklaring van toestemming kan worden overgelegd als bedoeld in artikel 34, eerste lid, onderscheidenlijk artikel 37, eerste lid, kan vooruitlopend op een rechterlijke uitspraak of beschikking ter zake van een vervangende verklaring van toestemming, in bijzondere gevallen een reisdocument als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder f, worden verstrekt.

HOOFDSTUK V. VERSTREKKING, WIJZIGING EN UITREIKING

Artikel 40

1 Bevoegd tot het verstrekken van nationale paspoorten, reisdocumenten voor vluchtelingen en reisdocumenten voor vreemdelingen, zijn:

a. in Nederland: de burgemeester, voor zover het personen betreft die in het persoonsregister van zijn gemeente zijn opgenomen;

b. in de Nederlandse Antillen en Aruba: de Gouverneur en, indien het om verstrekking van nationale paspoorten gaat, de door hem na overleg met Onze Minister daartoe aangewezen autoriteiten, voor zover het personen betreft die in het persoonsregister van de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen dan wel van Aruba zijn opgenomen;

c. in het buitenland: het hoofd van de daartoe aangewezen diplomatieke of consulaire post, voor zover het personen betreft die zich in zijn ressort bevinden;

d. Onze Minister en de door hem daartoe aangewezen autoriteiten, in bijzondere door hem te bepalen gevallen.

2. Onze Minister, de burgemeester en het hoofd van de daartoe aangewezen diplomatieke of consulaire post gaan niet over tot verstrekking van een reisdocument op grond van de artikelen 12, 14 en 15 aan vluchtelingen of vreemdelingen die in Nederland zijn toegelaten, dan nadat Onze Minister van Justitie in overeenstemming met Onze Minister van Buitenlandse Zaken heeft vastgesteld dat aan de voorwaarden voor een aanspraak in de genoemde artikelen is voldaan.

3. Het hoofd van de daartoe aangewezen diplomatieke of consulaire post gaat niet over tot verstrekking van een reisdocument voor vluchtelingen of een reisdocument voor vreemdelingen aan personen die in de Nederlandse Antillen of Aruba zijn toegelaten dan nadat de Gouverneur heeft medegedeeld dat aan de voorwaarden voor een aanspraak op grond van de artikelen 11 tot en met 15 is voldaan.

4. Reisdocumenten voor vluchtelingen of reisdocumenten voor vreemdelingen worden door de Gouverneur verstrekt met inachtneming van de regels die Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie in zijn hoedanigheid van Minister van het Koninkrijk en met Onze Minister van Buitenlandse Zaken kan stellen alsmede nadat in de Nederlandse Antillen onderscheidenlijk Aruba is vastgesteld dat aan de daar

geldende voorwaarden ingevolgde de artikelen 12, 14 en 15 is voldaan.
5. Bevoegd tot het verstrekken van diplomatieke paspoorten en dienstpaspoorten is Onze Minister van Buitenlandse Zaken.
6. Bevoegd tot het verstrekken van reisdocumenten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder f en g, zijn Onze Minister, de door hem daartoe aangewezen autoriteiten en in het buitenland het hoofd van de daartoe aangewezen diplomatieke of consulaire post.

Artikel 41

1. De krachtens artikel 40 bevoegde autoriteiten verstrekken het aangevraagde reisdocument zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen een maand na de dag van de aanvraag, tenzij de aanvraag een persoon betreft op wie een mededeling als bedoeld in artikel 25, vierde lid, van toepassing is.
2. De termijn genoemd in het eerste lid, kan in bijzondere gevallen met hoogstens een maand worden verlengd. De aanvrager wordt daarvan zo spoedig mogelijk doch in ieder geval voor de afloop van de eerste termijn, schriftelijk in kennis gesteld.
3. Indien de aanvraag een persoon betreft op wie een mededeling als bedoeld in artikel 25, vierde lid, van toepassing is en de autoriteit die de aanvraag in ontvangst heeft genomen niet tevens de ingevolge artikel 40 tot verstrekking bevoegde autoriteit is, legt hij de aanvraag onverwijld voor aan de tot verstrekking van dat reisdocument bevoegde autoriteit. Van de voorlegging wordt de aanvrager terstond in kennis gesteld.

Artikel 42

1. Bevoegd tot uitreiking van reisdocumenten zijn de autoriteiten, die ingevolge artikel 26 bevoegd zijn de aanvragen daarvoor in ontvangst te nemen.
2. De uitreiking volgt in het Koninkrijk uiterlijk binnen twee weken, buiten het Koninkrijk uiterlijk binnen vier weken na de verstrekking.
3. Uitreiking van het reisdocument vindt niet plaats, indien:
a. de aanvrager niet, ingevolge het bepaalde in artikel 32, tweede lid, alle Nederlandse reisdocumenten die op zijn naam zijn gesteld inlevert bij de uitreiking;
b. de tot uitreiking bevoegde autoriteit een mededeling heeft ontvangen tot inhouding als bedoeld in artikel 25, vierde lid.
4. Het reisdocument dat niet binnen drie maanden nadat het voor uitreiking beschikbaar is gesteld, door de aanvrager in ontvangst is genomen, wordt door de daartoe bevoegde autoriteit definitief aan het verkeer onttrokken.

Artikel 43

De autoriteiten, bedoeld in artikel 42, eerste lid, alsmede andere door Onze Minister daartoe aangewezen autoriteiten zijn, volgens nadere door hem te stellen regelen, bevoegd tot:
a. bijschrijving van kinderen als bedoeld in artikel 17, alsmede tot wijziging of verwijdering daarvan;
b. wijziging als bedoeld in artikel 1, onder f.

HOOFDSTUK VI. WEIGERING OF VERVALLENVERKLARING

Artikel 44

1. Bevoegd tot weigering of vervallenverklaring van reisdocumenten op de gronden genoemd in hoofdstuk III zijn in Nederland, de Nederlandse Antillen en Aruba de autoriteiten die ingevolge artikel 40 bevoegd zijn tot verstrekking daarvan en in het buitenland Onze Minister van Buitenlandse Zaken.

2. Zodra een tot weigering of vervallenverklaring bevoegde autoriteit een aanvraag in behandeling neemt betreffende een persoon ten aanzien van wie een mededeling als bedoeld in artikel 25, vierde lid, is gedaan, dan wel een ingevolge artikel 53 ingehouden reisdocument heeft ontvangen, overtuigt hij zich ervan of de gronden tot weigering of vervallenverklaring ten aanzien van betrokkene nog bestaan.

3. Op verzoek van de tot weigering of vervallenverklaring bevoegde autoriteit zendt Onze Minister onderscheidenlijk de Gouverneur aan deze de in het register opgenomen gegevens van de betrokkene toe.

4. Indien de gronden tot weigering of vervallenverklaring nog blijken te bestaan, deelt de tot weigering of vervallenverklaring bevoegde autoriteit de aanvrager respectievelijk de houder terstond doch in ieder geval binnen een maand na de aanvraag onderscheidenlijk de inhouding mede dat hij voornemens is de verstrekking van het aangevraagde reisdocument te weigeren dan wel het ingehouden reisdocument vervallen te verklaren, tenzij de aanvrager respectievelijk de houder hem binnen veertien dagen verzoekt de beslissing gedurende twee maanden aan te houden, ten einde met de autoriteit bij wie de gronden bestaan een zodanige overeenstemming te bereiken dat tot verstrekking van het aangevraagde reisdocument of teruggave van het ingehouden reisdocument dan wel verstrekking van een reisdocument, waarvan de geldigheidsduur onderscheidenlijk de territoriale geldigheid beperkter is dan de bij of krachtens de wet vastgestelde, kan worden overgegaan.

Artikel 45

1. Indien binnen de periode van twee maanden, bedoeld in artikel 44, vierde lid, door de autoriteit bij wie de gronden tot weigering of vervallenverklaring bestaan aan de tot weigering of vervallenverklaring bevoegde autoriteit wordt medegedeeld, dat overeenstemming is bereikt met de aanvrager respectievelijk de houder, dan wel indien de gronden bij de tot weigering of vervallenverklaring bevoegde autoriteit zelf bestaan, door deze een dergelijke overeenstemming is bereikt, wordt zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen een maand overeenkomstig de bereikte overeenstemming het aangevraagde reisdocument verstrekt of het ingehouden reisdocument teruggegeven dan wel het reisdocument, waarvan de geldigheidsduur onderscheidenlijk de territoriale geldigheid beperkter is dan de bij of krachtens de wet vastgestelde, verstrekt.

2. Indien binnen de periode van twee maanden, bedoeld in artikel 44, vierde lid, geen mededeling wordt gedaan als bedoeld in het eerste lid, dan wel de aanvrager respectievelijk de houder geen verzoek doet als bedoeld in artikel 44, vierde lid, gaat de tot weigering of vervallenverklaring bevoegde autoriteit tot weigering of vervallenverklaring over, tenzij hij van oordeel is dat de aanvrager respectievelijk de houder door deze beslissing onevenredig zou worden benadeeld. In dat geval verstrekt de tot weigering of vervallenverklaring bevoegde autoriteit na overleg met de autoriteit bij wie de gronden tot weigering of vervallenverklaring bestaan het aangevraagde reisdocument of geeft hij het ingehouden reisdocument terug dan wel verstrekt hij een reisdocument, waarvan de geldigheidsduur onderscheidenlijk de territoriale geldigheid beperkter is dan de bij of krachtens de wet vastgestelde

3. Indien de tot weigering of vervallenverklaring bevoegde autoriteit op grond van het tweede lid een reisdocument verstrekt dan wel een ingehouden reisdocument teruggeeft doet hij daarvan mededeling aan Onze Minister onderscheidenlijk de Gouverneur. Bij deze mededeling vermeldt hij het oordeel van de autoriteit bij wie de gronden tot weigering of vervallenverklaring bestaan. De Gouverneur draagt zorg dat de aan hem gedane mededeling ter kennis komt van Onze Minister. Onze Minister neemt deze mededeling op in het register, bedoeld in artikel 25, derde lid.

Artikel 46

1. De aanvrager respectievelijk de houder wordt van de beslissing tot weigering of vervallenverklaring, zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen een maand na het verstrijken van de termijn, bedoeld in artikel 45, tweede lid, schriftelijk in kennis gesteld.
2. Aan de Nederlander buiten het Koninkrijk die voornemens is zich naar het Koninkrijk te begeven en aan wie de verstrekking van een reisdocument moet worden geweigerd respectievelijk wiens ingehouden reisdocument moet worden vervallen verklaard op grond van de voorgaande bepalingen, kan een reisdocument worden verstrekt als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder f, met een zodanige tijdelijke en territoriale geldigheid als vereist is voor een rechtstreekse reis naar zijn land in het Koninkrijk.
3. Het bepaalde in het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op de vreemdelingen aan wie op grond van de artikelen 11 tot en met 15 een Nederlands reisdocument is verstrekt, voor zover zij nog beschikken over een geldige titel tot verblijf in een der landen van het Koninkrijk.

HOOFDSTUK VII. VERVAL VAN RECHTSWEGE

Paragraaf 1. Algemeen

Artikel 47

1. Een reisdocument vervalt van rechtswege, indien:
a. de houder van het reisdocument, waarin staat vermeld dat deze de Nederlandse nationaliteit bezit, het Nederlanderschap heeft verloren;
b. de houder van het reisdocument voor vluchtelingen of van het reisdocument voor vreemdelingen niet meer beschikt over de status of verblijfstitel op grond waarvan hem het reisdocument is verstrekt, het Nederlanderschap dan wel de nationaliteit van een ander land heeft verkregen of door een ander land van een reisdocument is voorzien;
c. de redenen die tot de verstrekking van het diplomatiek paspoort, het dienstpaspoort of het reisdocument als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder f en g, hebben geleid, zijn vervallen;
d. de geldigheidsduur daarvan is verstreken;
e. de geslachtsnaam, de geboortedatum of het geslacht van de houder zijn gewijzigd;
f. de houder is overleden;
g. het als vermist is opgegeven en aan de houder een ander reisdocument is verstrekt.
2. De bijschrijving in een reisdocument vervalt van rechtswege, indien:
a. de minderjarige de leeftijd van zestien jaren heeft bereikt of is overleden;
b. de minderjarige niet meer dezelfde nationaliteit heeft als de houder van het reisdocument;
c. de geslachtsnaam, de geboortedatum of het geslacht van de minderjarige zijn gewijzigd;

d. de houder van het reisdocument niet meer het gezag uitoefent;
e. de andere ouder bedoeld in artikel 17 zijn toestemming heeft ingetrokken. De intrekking geschiedt op de wijze bedoeld in artikel 48, eerste lid.

3. De houder van een reisdocument dat van rechtswege is vervallen ingevolge het bepaalde in het eerste lid, onder a, b, c of e, dan wel de houder van een reisdocument waarin een bijschrijving is opgenomen welke van rechtswege is vervallen, wordt hiervan op het moment van de inhouding in kennis gesteld door de tot inhouding van het reisdocument bevoegde autoriteit.

4. Onze Minister, onderscheidenlijk de Gouverneur, kan besluiten, dat de houder van een reisdocument dat op grond van het bepaalde in het eerste lid, onder a, b, c, e of g, van rechtswege is vervallen of van een reisdocument waarin een bijschrijving is opgenomen welke van rechtswege is vervallen, wordt vermeld in het register, bedoeld in artikel 25, derde lid. Deze vermelding kan geen andere gegevens van de betrokken persoon omvatten dan die, bedoeld in artikel 3. Artikel 25, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing. De Gouverneur geeft van zijn besluit dat tot vermelding moet worden overgegaan onverwijld kennis aan Onze Minister.

5. Onze Minister draagt zorgt voor de vermelding, bedoeld in het vierde lid, alsmede voor de verwijdering daarvan, zodra het desbetreffende reisdocument door hem onderscheidenlijk de Gouverneur is ontvangen. De Gouverneur geeft van de ontvangst van het reisdocument onverwijld kennis aan Onze Minister.

Paragraaf 2. Reisdocumenten van handelingsonbekwamen

Artikel 48

1. Degene, die de verklaring van toestemming als bedoeld in de artikelen 34, eerste lid, 36 en 37, eerste lid, intrekt, geeft hiervan onverwijld schriftelijk kennis aan de ten aanzien van de houder tot verstrekking bevoegde autoriteit dan wel, indien deze autoriteit niet bekend is, aan Onze Minister, onderscheidenlijk de Gouverneur.

2. De in het eerste lid bedoelde autoriteit deelt de houder of diens wettelijke vertegenwoordiger schriftelijk mede dat het reisdocument wegens intrekking van de verklaring van toestemming van rechtswege vervalt, indien:
a. de houder of diens wettelijke vertegenwoordiger niet binnen een maand na deze mededeling gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid tot het verzoeken van een vervangende verklaring van toestemming ingevolge artikel 34, tweede of derde lid, dan wel artikel 37, tweede lid en hem daarvan schriftelijke mededeling heeft gedaan;
b. de houder of diens wettelijke vertegenwoordiger het verzoek tot het verkrijgen van een vervangende verklaring van toestemming als bedoeld onder a, intrekt dan wel de afwijzende beschikking van de rechter op dit verzoek in kracht van gewijsde is gegaan;
c. de beschikking tot intrekking van de verklaring van toestemming als bedoeld in artikel 36 onherroepelijk is geworden.

Artikel 49

1. Bij de mededeling, bedoeld in artikel 48, tweede lid, wijst de in artikel 48, eerste lid, bedoelde autoriteit de houder of diens wettelijke vertegenwoordiger erop, dat deze verplicht is het reisdocument bij hem in te leveren.

2. Indien de houder een minderjarige is van zestien of ouder, dan wel een onder curatele gestelde, kan de in artikel 48, eerste lid, bedoelde autoriteit in bijzondere gevallen bepalen, dat het reisdocument in

afwachting van de rechterlijke uitspraak of beschikking terzake, niet ingeleverd behoeft te worden.

3. De in artikel 48, eerste lid, bedoelde autoriteit draagt zorg dat de houder wiens reisdocument ingevolge het eerste lid moet worden ingeleverd onverwijld in het register, bedoeld in artikel 25, derde lid, wordt vermeld. Deze vermelding kan geen andere gegevens van de betrokken persoon omvatten dan die, bedoeld in artikel 3. Artikel 25, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

4. Onze Minister, onderscheidenlijk de Gouverneur, draagt zorg dat het ingevolge artikel 53 ingehouden reisdocument onverwijld wordt toegezonden aan de in artikel 48, eerste lid, bedoelde autoriteit.

Artikel 50

1. Zodra de vervangende verklaring van toestemming op de wijze, bedoeld in artikel 48, tweede lid, onder a, wordt overgelegd, respectievelijk de beschikking tot intrekking van de verklaring van toestemming, bedoeld in artikel 48, tweede lid, onder c, ongedaan is gemaakt, wordt het reisdocument indien dit ingevolge artikel 49, eerste lid, is ingeleverd, dan wel ingevolge artikel 53 is ingehouden, aan de houder teruggegeven.

2. Indien het eerder uitgereikte reisdocument buiten schuld van de houder niet is ingeleverd of ingehouden, wordt hem met inachtneming van het bepaalde in het eerste lid op zijn aanvraag een nieuw reisdocument verstrekt. Het eerder uitgereikte reisdocument vervalt in dat geval van rechtswege.

3. De in artikel 48, eerste lid, bedoelde autoriteit draagt zorg voor de verwijdering van de vermelding van de houder uit het daarbedoelde register, zodra ingevolge het eerste lid het reisdocument aan de houder is teruggegeven, dan wel ingevolge het tweede lid aan de houder een nieuw reisdocument is verstrekt en het eerder uitgereikt reisdocument door hem is ontvangen. Artikel 25, vijfde lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VIII. INHOUDING EN INLEVERING

Artikel 51

1. Een reisdocument kan worden ingehouden door het hoofd van een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging onderscheidenlijk van het kabinet van de Gouverneur, die aan de houder een geldlening heeft verstrekt of ten behoeve van de houder kosten heeft gemaakt. Het ingehouden reisdocument wordt onverwijld toegezonden aan Onze Minister van Buitenlandse Zaken. De houder wordt hiervan terstond in kennis gesteld. Het reisdocument wordt teruggegeven wanneer de betrokken houder in zijn woonplaats is teruggekeerd.

2. Aan de houder wordt een reisdocument als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder f, verstrekt met een zodanige tijdelijke en territoriale geldigheid als vereist is voor een rechtstreekse reis naar zijn woonplaats.

Artikel 52

Een reisdocument kan worden ingehouden door de autoriteiten, bedoeld in de artikelen 18 en 19 op het moment dat zij het verzoek doen ingevolge artikel 25, eerste lid. Het ingehouden reisdocument wordt uiterlijk binnen veertien dagen toegezonden aan de tot vervallenverklaring bevoegde autoriteit, dan wel aan de houder teruggegeven. Van de doorzending wordt de houder terstond in kennis gesteld.

Artikel 53

1. Een reisdocument wordt ingehouden door de daartoe bevoegde autoriteiten, indien zij van Onze Minister een mededeling hebben ontvangen als bedoeld in artikel 25, vierde lid. Indien de autoriteit die het reisdocument heeft ingehouden niet tevens de tot vervallenverklaring bevoegde autoriteit is, zendt hij het ingehouden reisdocument onverwijld aan laatstgenoemde autoriteit toe. De houder wordt hiervan terstond in kennis gesteld.

2. Het bepaalde in artikel 46, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 54

1. Een reisdocument wordt ingehouden, indien:

a. het van rechtswege is vervallen ingevolge artikel 47 of 48;

b. het zodanig is beschadigd dat de gegevens niet meer leesbaar zijn of een deel ervan ontbreekt;

c. in of aan het document wijzigingen zijn aangebracht of aantekeningen zijn gesteld door een onbevoegde;

d. de foto van de houder onvoldoende gelijkenis vertoont.

2. Het ingehouden reisdocument wordt onverwijld toegezonden aan de autoriteit die bevoegd is het reisdocument definitief aan het verkeer te onttrekken. De houder wordt hiervan terstond in kennis gesteld.

3. De daartoe bevoegde autoriteit onttrekt het ingehouden reisdocument definitief aan het verkeer, tenzij nog een beroepstermijn open staat dan wel een beroepsprocedure aanhangig is.

4. Een reisdocument waarin een bijschrijving is opgenomen die van rechtswege is vervallen ingevolge artikel 47, tweede lid, wordt ingehouden door de autoriteit die bevoegd is tot het verwijderen van die bijschrijving. Deze autoriteit maakt de bijschrijving ongedaan en geeft het reisdocument terstond terug aan de houder.

Artikel 55

Bevoegd tot het inhouden van reisdocumenten, voor zover niet reeds in deze wet voorzien, zijn:

a. de autoriteiten, die bevoegd zijn tot het in ontvangst nemen van een aanvraag voor reisdocumenten;

b. de autoriteiten belast met de grensbewaking, de politie en de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen.

Artikel 56

De houder van een reisdocument levert dit zo spoedig mogelijk in bij een tot inhouding bevoegde autoriteit, indien het reisdocument of een daarin opgenomen bijschrijving van rechtswege is vervallen dan wel deze autoriteit om inlevering daarvan ter inhouding als bedoeld in de artikelen 49, 51, 52, 53 en 54 verzoekt.

Artikel 57

Bevoegd tot het definitief aan het verkeer onttrekken van reisdocumenten volgens door Onze Minister te stellen regelen zijn de autoriteiten die bevoegd zijn tot verstrekking daarvan.

HOOFDSTUK IX. TOEZICHT

Artikel 58

Het toezicht op de uitvoering van deze wet berust bij Onze Minister. Aan hem en aan door hem aangewezen ambtenaren worden door de autoriteiten belast met de uitvoering van deze wet alle inlichtingen verstrekt welke zij in verband met de uitoefening van hun taak nodig hebben en wordt inzage verleend in alle bescheiden die verband houden met de uitvoering van deze wet.

Artikel 59

Onze Minister stelt regelen met betrekking tot de administratie en de beveiliging van reisdocumenten aan de autoriteiten belast met de uitvoering van deze wet. Hij stelt deze regelen in overeenstemming met Onze Minister die het aangaat, indien dit uit de aard van de te regelen zaak voortvloeit.

HOOFDSTUK X. STRAFBEPALINGEN

Artikel 60

1. Het is een ieder verboden een reisdocument valselijk op te maken of te vervalsen, of een zodanig stuk op grond van valse gegevens te doen verstrekken dan wel een aan hem of een ander verstrekt reisdocument ter beschikking te stellen van derden, met het oogmerk het door dezen te doen gebruiken als ware het aan hen verstrekt.
2. Het is een ieder verboden in het bezit te zijn van een reisdocument waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, dat het vals of vervalst is, dan wel opzettelijk gebruik te maken van een niet op zijn naam gesteld reisdocument.

Artikel 61

Het is een ieder verboden drukwerken of andere voorwerpen in een vorm die ze op reisdocumenten doet gelijken, te vervaardigen, te verspreiden of ter verspreiding in voorraad te hebben.

Artikel 62

Ieder is verplicht een reisdocument dat in zijn bezit is, maar waarvan hij niet de houder is, of dat ingevolge het bepaalde in artikel 56 moet worden ingeleverd, terstond wanneer hem dit mondeling door een tot inhouding bevoegde ambtenaar is bevolen, dan wel binnen veertien dagen, nadat hem dit bij aangetekend schrijven in persoon is medegedeeld, in te leveren.

Artikel 63

Bij wet onderscheidenlijk bij landsverordening wordt overtreding van het in de artikelen 60, 61 en 62 bepaalde strafbaar gesteld.

HOOFDSTUK XI. ADMINISTRATIEVE RECHTSBESCHERMING IN DE NEDERLANDSE ANTILLEN EN ARUBA

Artikel 64

Bij landsverordening wordt geregeld de mogelijkheid voorziening te vragen tegen de op grond van deze wet genomen beslissingen.

HOOFDSTUK XII. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 65

1. Op aanvragen ter verkrijging van een reisdocument die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet reeds waren ingediend, zijn de bepalingen van deze wet van toepassing.
2. Reisdocumenten die voor de inwerkingtreding van deze wet zijn verstrekt, behouden de geldigheid die daarin is vermeld.

Artikel 66

1. De artikelen 1 tot en met 6 en 8 tot en met 10 van het Souverein Besluit van 12 december 1813 (Staatscourant 1813/1814, no. 4) vervallen.
2. Het Souverein Besluit van 16 januari 1814 (Staatblad 1814, no. 12) wordt ingetrokken.
3. Het Koninklijk Besluit van 30 mei 1816, no. 95 wordt ingetrokken.
4. Het artikel 1 sub 1 en 2 van de Wet tot nadere regeling van de heffing en de bestemming van de Kanselarijleges (Staatsblad 1890, no. 80)[1] vervalt.
5. De posten 101, 101a, 101b, 102, 103, 107, 112 en 113 in artikel 18 van de Wet op de Kanselarijrechten (Staatsblad 1948, I 481)[2] vervallen.

Artikel 67

Deze rijkswet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip. Bij koninklijk besluit kunnen verschillende tijdstippen worden vastgesteld, waarop artikel 3, eerste lid, voor zover het betreft de vermelding van het geslacht als persoonsgegeven van de houder, respectievelijk artikel 56, voor zover het betreft de inlevering van reisdocumenten die ingevolge artikel 47, eerste lid, onder d, van rechtswege zijn vervallen, in werking treden.

Artikel 68

Deze rijkswet kan worden aangehaald als «Paspoortwet».

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad, in het Publicatieblad van de Nederlandse Antillen en in het Afkondigingsblad van Aruba zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 26 september 1991

Beatrix

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. IJ. W. de Graaff-Nauta

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

De Minister voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken,
E. M. H. Hirsch Ballin

Uitgegeven de *tiende* oktober 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

[1] Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 juni 1923, Stb. 291
[2] Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 december 1985, Stb. 660

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1987/88, 1988/89, 1989/90, 1990/91, 20 393 (R 1343)
Hand. II 1990/91, blz. 1624–1640; 1682–1701, 1827
Kamerstukken I 1990/91, 20 393 (R 1343) (100, 100a t/m 100c)
Hand. I 1991/92, zie vergadering 24 september 1991